

KINTA KOLUMNA

MACRON ENS DÓNA LLIÇONS SOBRE EUROPA

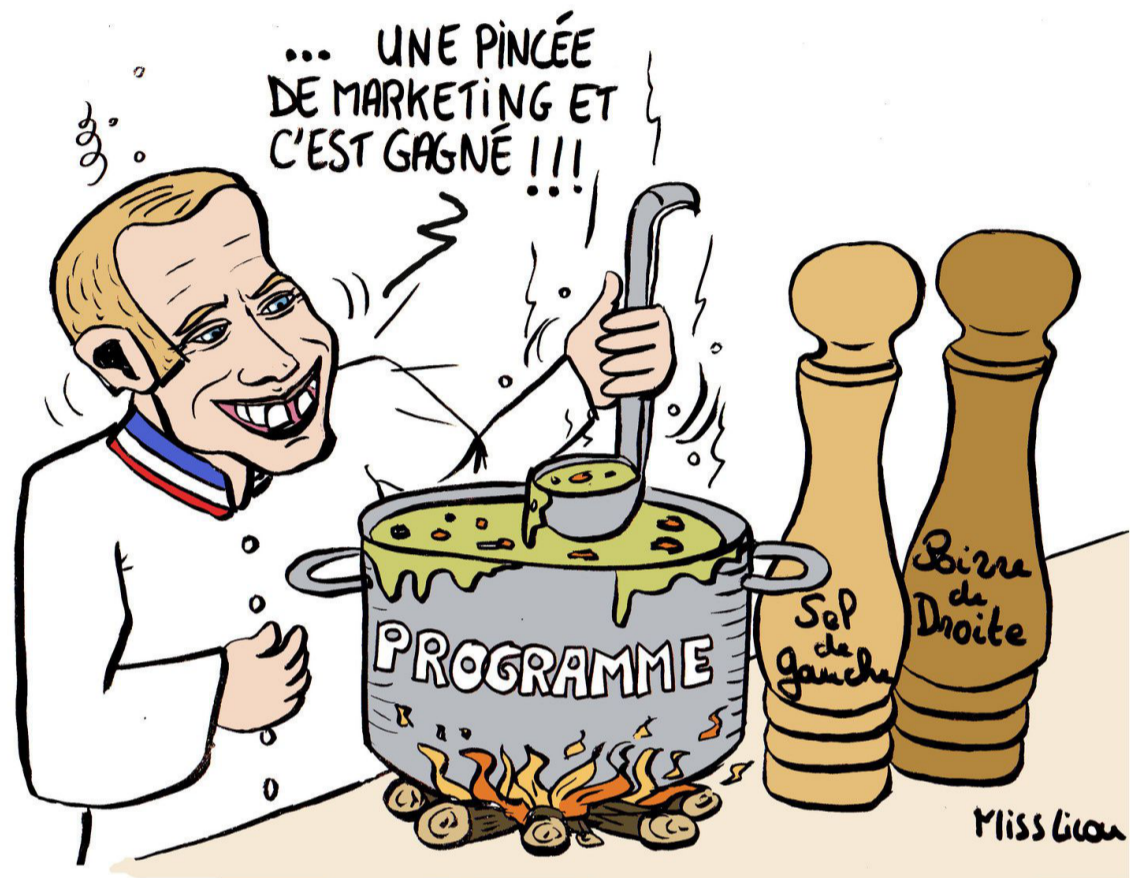
Europa pot morir? En tot cas sí però de cansament de polítics com ell

Sempre fa bé de posar-se qüestions sobre el futur i més quan aquest futur ens posa a prova com és el cas de la UE ara que s'acosten les eleccions al Parlament Europeu.

La crisi europea és mortal? Europa s'està morint? Ni punyetera idea, però també es va morir la Unió Soviètica per no recular massa enllà. La UE, tenallada entre els EUA i Rússia, lligada de peus i mans a la Xina, podrida pels partits que només pensen en rebotar-se a la merda a Brussel·les... i llavors arriba el president de la República Francesa que a la seva manera participa en la campanya per a les eleccions per expressar la seva por: la UE pot morir i només depèn de les nostres eleccions per salvar-la. De fet, des del seu primer discurs a la Sorbona, el 26 de setembre del 2017, fins al del 25 d'abril del 2024, Emmanuel Macron no ha canviat ni un pèl en les seves conviccions federalistes, aquell que tan sovint és acusat de versatilitat o irresolució en la seva gestió diària.

Les ambicions de Macron giren al voltant de tres pols: "Ser europeu és defensar una determinada idea de l'home que posa l'individu lliure, racional i il·lustrat per sobre de tot. Una Europa poderosa és una Europa respectada i que garanteix la seva seguretat.

MACRON ET SON PROGRAMME ...

MACRON I EL SEU PROGRAMA
- Una punta de màrqueting i està guanyat!!! PROGRAMA Sal d'esquerra Pebre de dreta

caiguda del nazisme. Calia unir Alemanya Occidental al bloc occidental i evitar que caigués sota influència soviètica com l'Alemanya de l'Est. Va continuar amb la posada en marxa del pla Marshall i, de manera molt pragmàtica, la creació de la CECA el 1950 i del Tractat de Roma el 1957.

Actualment, el Parlament Europeu està subordinat a un instrumental tecnocràtic que el devora per dins demostrant ser un desastre. Que lluny queda allò de retornar als pobles sense estat poders de decisió...

No obstant això, l'aventura havia començat força bé, almenys fins a Maastricht. A continuació van voler convertir-la en un imperi, una mica com el difunt Àustria-Hongria. Després les coses van empitjorar. Com era previsible la creació de l'euro ha subordinat el conjunt de la UE al seu membre més poderós: Alemanya i els seus satèl·lits, i això en tots els àmbits: tipus de canvi, acords comercials, immigració, etc., mentre que la mateixa Alemanya segueix sota el lideratge dels Estats Units.

El col·lapse del sistema és inevitable? No ho sabem, però l'obstinació dels mandarins del sistema promet temps difícils per als pobles d'Europa.

LE JOUR D'APRÈS...

EL DIA
SEGÜENT...

És una Europa que assumeix que té fronteres i que les protegeix. Una Europa capdavantera en donar suport massiu a les empreses dels sectors estratègics”.

Macron patina des del pragmatisme cap a la ideologia. La construcció d'Europa va néixer d'una urgència geoestratègica després de la